

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Magyar csatornák.

Pécs, 1901. aug. 21.

Magyarország forgalmi és közlekedési politikája a XIX. század első felében igen helyesen a vízi utak fejlesztésén alapult s ebben az érdem oroszánrésze Széchenyi István gróf lelkes buzgólkodását illeti. Az újabb alkotmányos éra háttérbe szorította a víziutakat s a magyar állam teljes erejével a vasúthálózat minél tökéletesebb kiegészítésén dolgozott. Igaz, hogy a vasúthálózat fejlesztése szintén szükséges volt, de azt már hibáztatnunk kell, hogy ebben a tekintetben tulságba estünk és a csatornák építését teljesen elhanyagoltuk.

Pedig Magyarországnak, mint nyers-termelő államnak első sorban olyan közlekedési eszközökre van szüksége, amelyek a szállítást olcsón eszközölhetik, mert a nyerstermények tömegükhöz aránylag csekély értékkel bírván, a drága szállítást nem bírják ki. Helyesen ismerték föl ezt a külföldön s a tömegáruk szállítására mindenütt hajózható csatornák építésén törik a fejüket.

Legújabbán Ausztria készül nagy-szabású csatornarendszert létesíteni, a mi ránk nézve — ha megmaradunk a hajózható víziutak iránt tanusított közömbösségünk mellett — annyival nagyobb veszélyt rejt méhében, mert a tervezett osztrák

csatornahálózat Oroszország nyers-terméneinek is olcsó víziutat biztosít Ausztriába, a honnét aztán a mi nyers-terményeinket könnyen kiszoríthatják.

Ennek a veszedelemnek az ellensúlyozására nekünk is hozzá kell latnunk csatornarendszerünk kifejlesztéséhez s ennek a feladatnak a megvalósítására indított üdvös akciót Hieronymi Károly, aki abban is előnyösen különbözik más szakemberektől, hogy nem elégszik meg valamely eszme, vagy kérdés alapos tanulmányozásával, hogy aztán, ha tanulmánya eredményét egy szűkebb, vagy tágabb körnek előadta, sorsára bízta azt; hanem mint igazi gyakorlati ember iparkodik a kérdést napirenden tartani, mellette szélesebb körökben is propagandát csinálni s a megvalósítást teljes erejéből előmozdítani.

A minap a közgazdasági társaságban igen érdekes előadást tartott az osztrák birodalmi gyűlés által elhatározott csatornaépítésekről s azok várható hatásáról közgazdaságunkra. Alapos szaktudással kifejtette, hogy a tervezett víziutakat csak úgy fordíthatjuk a mi hasznunkra is, ha a magunk részéről is egy sor hajózható csatornát (Szatmár-Csongrád, Temesvár-Arad-Szeged) építünk, hogy az elszállítandó tömegárut a feladó állomásról átrakodás nélkül rendeltetése helyére juttathassuk; mert az természetes dolog, hogy

a vízi szállítás csak úgy lehet tetemesen olcsóbb a szárazföldinél, ha nem szenved megszakítást és az átrakodás költségei meg nem drágítják.

Abban a szakkörben, hol Hieronymi ezt a kérdést fejtegette, előadása kellő méltánylásra is talált, de a gőz és villamosság mai korszakában, mikor egyik esemény a másikat kergeti, ez a hatás csakhamar elmosódott s az emberek érdeklődése más kérdés felé fordult volna, ha a fölolvadó nem értené a módját, hogy a kérdést, mely bizonyára országos fontossággal bír, ne engedje lekerülni a napirendről s a közvéleményt a vele való foglalkozásra sarkalja.

Mint minden eszme, melyet arra hivatott elme fölvet, Hieronymi csatorna-terve is kihívta maga ellen a kritikát s ezt használta föl az érdekes fölolvadó, hogy tárgyát ismételt beható fejtegetés alá vegye s róla a Közgazdasági Szemlében hosszabb polemikus tanulmányt tegyen közzé. S hogy ezzel a fölolvadása által keltett érdeklődést nemcsak ébren tartotta, de azt még szélesebb körökre is kiterjesztette, arról leginkább tanuskodik az a körülmény, hogy a nevezett szakfolyóirat Hieronymi közleménye folytán oly keresletnek örvendett, mint eddig tán még soha.

Hogy milyenek azok az ellenvetések,

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Napló-töredék.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —
Irtá: Ország Popi.

Ünnepies csendben, mély meghatottsággal rendezgettük az iratcsomókat, Kálmán Ferenc és én. Alig szóltunk egynehány szót egymáshoz, úgy által járt bennünket annak a csodás lelkületű embernek, Simonyi Károlynak emléke. Meglátszott rajtunk az a szomorúság, a mi bennünket elfogott, a mikor ott rakosgattuk az ő lelkének gyöngyeit, a mit az ő nemes szívéből halászott ki. Igazi drága gyöngyök voltak azok.

Mások is, a kik csak ismerték, bizonyos belső sugallattól vezetve, csak halkkal s mély, szomorú hangon szóltak róla. A ki csak egyszer is érintkezett vele, a ki csak néhány szót váltott, az is csak jót mondhatott róla. Mindenkit megrendített az ő szomorú végzete. Bennünket kétszeresen érintett, mert mindig együtt voltunk. Minden titkát elmondta nekünk. Igazi bohém fiú volt. Résztvev velünk mindenben, a vigságban, a szomorúságban. — Szegény, nagy szomorúság volt életének utolsó szaka.

Rendezgettük az irásokat, egyszerre csak néhány rózsaszín szalaggal együvé kötött tiszta lap akadt kezembe. Felbontottam és elolvastuk. Minden sorára szívünk úgy elfacsarodott

s mire a végére értünk, mind a ketten erősen sirtunk. Ez volt az ő sorsa!

Álljon itt az a néhány sor, a miben benn van egy háborgatott, egyensúlyát veszített lélek harcának fájdalmas rajza.

* 190. május 22.

»A kis, zöldre festett kapuajtót hirtelen becsapta.

Még csak vissza sem nézett.

Az a kis lenge, karcsu lányka, mintha szárnyai nőttek volna, úgy repült gyorsan csapongó, s pici 'iligrán alakja úgy vonzott, úgy csábított. Elöttem repdesett és én mohó vágygyal szaladtam utána. Olyan voltam, mint a himes szárnyu lepke után rohanó kis gyermek, a ki már-már elfogja a pillangót, hálóját dobja utána, mikor a kis csöppség kettőzött erővel repdes tova, mert mintegy érzi, ha a kis fiú elfogja, szabadságát s még életét is veszti.

Igy voltam én azzal a fehér batiszt ruhás leányval. — Csak úgy lengett ruháján a rózsaszín szalag.

A Domonkos és az Apáca-utca sarkán találkoztunk. Ő a Domonkos, én meg az Apáca-utcán jöttem.

A sarkon szemben találkoztunk.

Nem tudom mi volt az, a mi rajtam keresztül futott, a mikor csaknem összeütköztem vele. Kimondhatatlan, csodás érzés volt az! Édes zsidongó áramlat futott át rajtam, a mint már ruhája szélét érintve, szememet felvettem és az ő szürkés-kékszemenek mámorító, csábos tekintetével találkoztam.

Csodás tekintet volt az!

Benne az ámulat és meglepetés, és ha sejtelmem vagy emlékezetem nem csal, a megdöbbenés s majd, mint a villámáramlat, hirtelen váltotta fel a megvetés és a cudar gyűlölet. Igen, úgy nézett rám, mint a legelkeseredettebb ellenségére.

És az a tekintet rabbá ejtett. Rabja lettem annak a gyűlöletes tekintetnek.

Megrémülve ugrottam félre az utból és hagytam magam előtt tova menni.

Rám sem nézett már. Félre fordította fejét. Én a bűvölet hatása alatt álltam ott és néztem utána. Ugy körül fogta tekintetem azt a tündér mesékbe illő ünnepelt királyleányt.

Királynőm lett ő!

Néztem darabig, de nem birtam tovább. Mennem kellett. S vajjon merre? Csak egy gondolatom volt már ekkor: utána!

Mentem, sőt rohantam. Ő is sietett. De én még jobban. Közel voltam hozzá, csaknem mellette mentem már, a mikor egyszerre félelem fogott el. Remegett egész testem.

Gyáva voltam. Nem mertem megszólítani.

Alighanem megérezte, hogy nyomában jövök, mert még jobban meggyorsította lépkeit. Félt tőlem. A »Notre-Dame« templománál keresztet vetett magára, mély áhitattal, talán erőt, segedelmet kért az isteni anyától, hogy tőlem megoltalmazza. S én úgy éreztem, még gyávább lettem.

A keresztvetés csodát mivelt. Leemeltem kalapomat. Én, a ki évek óta mentem el az Isten háza előtt, a nélkül, hogy egyszer

a melyek ellen Hieronyminak küzdenie kell, arra nézve mutatoul közöljük, miszerint némelyek szerint még az sincsen eldöntve, hogy a viziszállításnak okvetlenül olcsóbbnak kell lennie, mint a szárazföldinek, mert pl. a vasuti szállítást le lehet szállítani az önköltségre s ezzel a szállítás költségét a viziuton való szállítás költségeivel egy színvonalra lehet hozni. Persze az ilyen kritikával tetszelgők szem elől tévesztik, hogy a vasuti szállítás önköltsége, melyben nemcsak az üzemköltség, de a vasutba fektetett tőke kamata is számításba veendő, még mindig nagyobb a viziutak költségeinél s ahhoz aztán az átrakódás költsége is hozzászámítandó, mert az építendő osztrák csatornák vidékein a vízi szállítás okvetlenül olcsóbb lesz a vasuti szállításnál s így, ha terményeinket a mi vasutainkon olcsón szállíthatjuk is odáig, ott már okvetlenül a viziutra kell átmennünk, ha az ottani drága vasuti tarifa által az odáig elért megtakarítást paralizáltatni nem akarjuk.

Az ilyen erőltetett kritika csak még csattanósabban bizonyítja, milyen szükséges nálunk is a hajózható csatornák építése s azért teljes elismerést érdemel az a férfiú, aki ezt a kérdést nemcsak fölvetette, hanem iparkodik is az érdeklődést iránta ébren tartani, hogy eszméje a köztudatba átmenve, lehetővé tétessék annak megvalósítása.

Szent István napja.

— Fővárosi levelezőnkől. —

Pécs, 1901. aug. 21.

Szent Istvánnak az, első apostoli magyar királynak emlékűnapját ültük tegnap, a hagyományos szokás szerint nagy fényvel és pompával. A nemzeti ünnepnek verdőfényes nap kedvezett. A főváros köz- és magánépületei, a hidak, a Dunán a közlekedő hajók

is eszembe jutott volna: »Vigyázz, e házban az Isten lakik, vedd le pór a kalapod!«

S most megtettem.

Egy pillanatra tévővázva álltam meg, aztán tovább rohantam utána. Csak akkor értem ujából közel hozzá, a mikor belépett a kis ajtón és heves mozdulattal becsapta a kaput. Az erős csattanás fölébresztett a mármorból.

Ott álltam merev tekintettel bámulva a kis zöld, összetakolt kapura. Haragudtam arra az ajtóra. Fölébredt bennem a vágy, bár én lehetnék az az ajtó, úgy engem érintett volna kis kacsójával, engem csapott volna be és az jól esett volna nekem.

A gondolatok zürzavara volt agyam. Egész khaosz. Rémitő módon dolgozott szervezetem.

Ki lehet ő, honnan jött? Az ég küldte-e, vagy az alvilág fölzsabadult démona? Csak ezek nézhetnek úgy, a hogy ő nézett! Csak azoknak szemében lehet az a varázs, az a bűbáj.

A meglepetés, az ijedség, a megvetés, a düh és a gyűlölet pokoli keveréke. A pokol laboratóriumában keverték azt össze, onnan szedte.

S miért mindez ott benn együtt?

Miért épen ő benne?

Vagy ha benne van, miért került elélem?

Mintha villamfolyam áramlott volna keresztül testemen, úgy összerándultam. Homályos sejtelem derengett előttem.

Mintha igen sűrű fátyol emelkednék föl a mult és a jelen mesgyéje közt. Mindig rit-

zászlódiszt öltöttek. Hajnalban a főváros összes harangjai megkondultak. Ezzel egyidejűleg életre kelt a város és megkezdődött a zarándoklás Buda felé. A lánchidon, a Ferenc József-hidon, meg a Margithidon hatalmas tömegek vonultak át és a budai partra érve, tizezeren meg tizezeren igyekeztek föl a várba, a körmenetben résztveendők. A rendőrségnek szemben az óriási tömeggel, kemény munkája akadt. A nagyobb mértékű tolongás vagy esetleges szerencsétlenség elkerülése okából a közönséget a lánchidnál csak bizonyos csoportokban bocsájtották keresztül. Ugyanigy jártak el a gőzsiklónál, meg a csavargözös állomásokon, a hol szintén rendkívül élénk volt a forgalom.

Hat órakor a Szent György tér már a nyüzsgő élet képét mutatta. S a teret vásáros sátorok, portékás, mézeskalácsos bódék sokasága lepte el. Hatalmas emberszalag vonult végig a Szent Istvánról nevezett királyi vártemplomtól a Szent György-téren, a Dísz-téren, Uri utcán és Szentháromság-téren egész a Mátyás-templomig. Ember emberhátán tolongott. A rendőrség az utvonat közepén szabad teret alkotott és a kivonult katonaság a körmenet egész vonalán mind a két oldalon sorfalat képezett. A k. palota udvarában az egyesületek állottak fel zászlóikkal, legelőször az »Egyetemi Kör« magyar díszruhás küldöttsége Hencs Károly elnök vezetésével, azután pedig a különböző intézetek és árvaházak egyenruhás növendékei. Az alabárdos koronaőrök vonultak fel, nyomában az első számú honvédsereg egy százada és zenészóval a cs. és kir. 32.ik gyalogezred egy százada. S a vár udvarán helyezkedett el a katonaság, miközben a vártemplomban az első csöndes misét szolgáltatták.

A várudvar is mihamarabb megélénkült. Sorban érkeztek a fogatok a templom bejárója elé. Díszruhás főurak, a közhatóságok fejei, a tábornoki kar. És erre megkondultak a harangok, szavuk a szertartás kezdetét jelezte. Ugyanabban a pillanatban Vassary Kolos biboros hercegprimás aranyozott díszhintója gördült elő. A főpap érkezett meg Walter Gyula kanonok kíséretében. A templom bejárójánál Kanter Károly apátplébános fogadta. Orgonaszó mellett vonult be az egyházfejedelem a templomba és a szentély előtt az arany kápolnában elhelyezett Szent-Jobb elé járulván

kább lett. Csak néhány foszlány volt még meg belőle. Az is elszakadt és ott állt előttem a mult.

Ott közeledett felém az a lenge alak, azzal a mogorva s mégis bájos arccal és azzal az ijesztő és mégis igéző tekintettel. Igen, ő az! Azzal a tekintettel már találkoztam egyszer, s most ujából kísért.

Ott volt a tavaszi tárlaton. Sárosy kollegával voltam a megnyitáson, hogy én is írjak valamit róla és a képekről. Kritikát, éles kritikát, a mi a festő csontjág, velejégig hason. Engem küldtek ki, úgy mondták, én értek valamit hozzá. Vesztemre. Majd erősebb, majd gyengébb bíráló szavakat mondtam, a szerint, a milyen hatást ép a kép reám tett. Együttal jegyeztem is. Egy téli tájképhez értünk. Megnéztem a nevet: Molnár Nelli. Ah, mekkorát nevettem. »Nézd, már megint egy nő festett,« szóltam barátomhoz. »Értem ezt a művészetet. Csak nő ne nyulna soha az ecsethez. Hogy áll az a kezében. Nem neki való. A varrótű és a főzőkanál áll jól a kezében, csak abban lehet a nő művésznő. A gyermekszobában a helye. De persze már nagyon előrehaladtak a hölgyeink. Jobb szeretik az ecsetet, a palettát, meg a festék-szagot!« . . . Utálatos! hangzott mögöttünk. Hátrahátrétem. Egy fiatal leány tekintetével találkozott az én tekintetem. Az a tekintet volt, a miben benn volt mindaz, a mi ma onnan lövelt elő.

(Vége köv.)

nagy papi asszisztenciával a nagy körmenetet bevezető könyörgéseket végezte.

Az ima után négy segédlelkész vállára vette a Szent-Jobbot és a templomból elvonultak, menetté formálódtak a vár udvarán. Legelőször a cs. és kir. gyalogezred százada, utána a zenekar és a Szent-Jobb következett. Két legszélső oldalán az alabárdos koronaőrök haladtak, beljebb a tudományegyetem heroldjai díszben és az egyetem jelvényeivel. Jobbról Földes Béla egyetemi tanár, balról Ilosvay Lajos, a műegyetem rektora és utánuk Kisfaludy A. Béla, a tudományegyetem rektora következett. A papság lépkedett a nyomukban Kanter Károly apátplébános vezetésével. Krizsán Mihály pápai kamarás, szeminariumi igazg. következett a kereszttel. Utána Várossy Gyula pápai praelátus és Ványa Ferenc, katonai prépostplébános haladt. Vassary Kolos biboros hercegprimás következett teljes főpapi díszben, Kohl Medárd dr. püspökkel, Walter Gyula és Klinda Teofil kanonokokkal, valamint Andor titkárral. A papságot a kormány képviselőjében Plóss Sándor igazságügyminiszter követte. Jobbra tőle Csáky Albin, a főrendiház elnöke, balra Tallián Béla, a képviselőház elnöke ment. Ott láttuk még a menetben Graenzenstein Béla államtitkárt, Rudnay Béla főkapitányt, Markus József főpolgármestert, Rózsavölgyi Gyula alpolgármestert, Beniczky Lajos, Pestmegye alispánját, Ohlhauser Pál első kerületi elöljárót és Tiller Samu san-marinói főkonzult. A tábornoki kart képviselte: Lobkovits Rudolf herceg, hadtestparancsnok, Steiningert altábornagy, Csesznák altábornagy és Albach tábornok. A menetet a honvédség százada rekesztette be.

A várkapu előtt ennek a menetnek a vezetését a zászlós egyesületek vették át. Legelőször díszruhás lovasrendőrök haladtak. Hét óra volt, a mikor a szemet gyönyörködtető menet teljesen kifejlődött és a zenekar egyházi muzsikája mellett megindult. A Szent-György-téren, Dísz téren, az uri-utcán és a Szentháromság utcán menetetl lassan, a gyalogjárók két oldalt összesereglett tengernyi nép között.

A Mátyás templomban Nemes Antal dr. a templom apátplébánosa fogadta a biboros főpapot és a processziót. Fölzendült az ének, orgona kísérette és a biboros főpap, a Szent Jobbot kísérő papság bevonultak a hívőkkel zsufolásig megtelt templomba. A Szent Jobbot a szentély előtt levő jobb oldali oltáron helyezték el, őrzőnek Kanter Károly apátplébános maradt mellette, míg a biboros főpap a szentély jobb oldali trónján foglalt helyet, papjaitól környezve. A méltóságok a szentély padsoraiban helyezkedtek el. És most a nap szónoka, Szentgyörgyi Jordán Károly dr., szaniszlói apátplébános, lépett a szószékre, hogy az ünnepet méltassa. Áhitatos csöndben hallgatták érces hangon elmondott magasan szárnyaló beszédét.

A nagy hatást keltett beszéd után Vassary Kolos, biboros hercegprimás ünnepies nagymisét szolgáltattott, a melynél segédkeztek Kohl Medárd dr. püspök, Walter Gyula és Klinda Teofil, kanonokok, Nemes Antal dr. apátplébános, Krizsán Mihály, pápai kamarás és több lelkész. Mise alatt a katonazenekar működött Vavrinc karnagy vezetése alatt. A menet a Szent Jobbal ugyanazon utvonalon visszatért a Szent István vártemplomba, a hol a szokásos Te Deum végeztével a Szent Jobbot estig közszemlére tették ki.

Délelőtt tíz órakor második nagymise volt a koronázó Mátyás templomban, Nemes Antal dr. apátplébános szolgáltatta, nagy papi segédlettel.

Ezenközben a nép lassan széteszlott és dél régen elmúlt már, a mire a vár visszanyerte szokott képét.

Délután újra megkezdődött a zarándoklás a Szent Jobbhoz, a hol a templomban há-

rom (akor *Glattfelder* Gyula dr. tartott szent beszédet, a melyet vecsernye követett.

Nálunk tegnap reggel 9 órakor nagy ünnepélyes mise volt Szent István ünnepére.

A misét a megyéspüspök, *Hetyey* Sámuel tartotta, az ünnepi szentbeszédet pedig *Kelemen* kanonok mondta, megemlékezvén e nagy nap jelentőségéről és méltatva, micsoda kötelem fűzi a nemzetet a Szent Jobbhoz, a mely a nemzetnek az országot megszilárdította és a mely kéz annyi jót és nemeset tett. A misén jelen voltak társadalmi életünknek jelei, ott voltak a törvényhatóságok, a különböző egyesületek. A honvédség részéről ki volt rendelve egy díszszázad, a mely a mise egyes részeinél dísztüzet adott. A nagy mise féltizenegy órakor ért véget.

Városi rendkívüli közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. aug. 21.

Ma délelőtt egynegyedórás rendkívüli közgyűlés volt Pécs város törvényhatósági bizottságának. A rendkívüli közgyűlés kitűzéséről még tegnapelőtt a délutáni órákban ki sem tudott s a meghívók csak este hat órakor — lapunk zárta után — készültek el s tegnap lettek a bizottsági tagoknak kézbesítve.

Erre a sürgős közgyűlésre pedig *alaki okokból* volt szükség. A formák és a törvények betartása első minden hivatalos dolognál, első a közügyeknél is s most kistűlt, hogy Pécs város Tanácsa nem szokta a formákat betartani, sőt még a törvényes rendelkezéseket is mellőzi s csak az önkormányzati szabályrendeletbe kapaszkodik. Igaz, hogy ez az önkormányzati szabályrendelet belügyminiszteri jóváhagyást nyert; de minden önkormányzati szabályrendeleten és belügyminiszteri jóváhagyáson felüláll a szentesített törvény. Már pedig ennek intézkedései nem tartattak be az új vízmű építésére vonatkozó határozatok hozatalánál s a belügyminiszter figyelmeztette erre a Tanácsot, hogy e mulasztást tegye jóvá.

Ezért volt szükséges a mai napra rendkívüli közgyűlést egybehívni, melyre a városatyák elég szép számmal jelentek meg; sokan olyanok is, a kik most tértek haza a nyári üdülésből.

Majorossy Imre polgármester elnökölt a rendkívüli közgyűlésen, melyet délelőtt tíz órakor nyitott meg s üdvözlővén a megjelent bizottsági tagokat, előadta, hogy fontos formai okokból kellett a mai rendkívüli közgyűlést egybehívni a vízmű ügyében. Továbbá egy örvendetes eseményt is bejelent, a királynak kilátásba vett Pécsre érkezését a nagy hadgyakorlatok alkalmából s erre nézve is a mai közgyűlésnek kell intézkednie.

A király pécsi látogatása alkalmából teendő intézkedésekre megbízást kérő tanácsi előterjesztés volt a közgyűlés első tárgya, melyet *Tichy* Ferenc dr., első aljegyző olvasott fel. A Tanács szerint kilátás lévén arra, hogy a király a hadgyakorlatok alkalmával látogatásával szerencsételti meg Pécsre, a Tanács meghatalmazást kér a szükséges intézkedések megtételére s kéri erre tizenkétezer korona költség megszavazását.

A közgyűlés egyhanglagon megadta az intézkedések megtételére a felhatalmazást a Tanácsnak és a kért összeget is megszavazta.

A vízmű kibővítése és az ezzel kapcsolatos ingatlanok szerzése tárgyában kell belügyminiszteri rendeletet *Oberhammer* Antal, helyettes gazdasági tanácsnok olvasta fel.

A belügyminiszter értesíti a Tanácsot, hogy a vízmű kibővítésére vonatkozó tervek műszaki felülvizsgálat alatt vannak s azok fellett a felülvizsgálat után határoz. Addig is értesíti a Tanácsot, hogy 1886. évi 22-ik tör-

vénycik 116-ik §-ának megfelelőleg a szükséges ingatlanok megszerzése feletti határozat közgyűlési határozattal tüzendő ki tárgyalásra s nem olyképp, mint történt, hogy a polgármester értesítette 8 nappal előbb a bizottsági tagokat, hogy az ügy közgyűlésen tárgyalatni fog. A törvény szerint ingatlanok szerzése vagy eladása tárgyában legalább 30 napi határidő szükséges a közgyűlés által kitűzött közgyűlési tárgyaláshoz; törvényhatósági jogu városok is közgyűlésen kell, hogy kitűzzék az ily ügyeket közgyűlési tárgysorozatra bizonyos határidőre, mely határidő nyolc nappal rövidebb nem lehet. A Tanács ha azt mondja is, hogy az az eljárása, miszerint eddig nem a közgyűlés tüzte ki tárgyalásra az ily ügyeket, hanem nyolc nappal előbb a Tanács s ennek nevében a polgármester értesítette a bizottsági tagokat — soha kifogásolva nem volt: ez nem eshetik most beszámítás alá, mert a törvény félremagyarázásából származott. Felhívja tehát a Tanácsot, hogy e mulasztást helyreállítsa s közgyűlési határozattal tüzesse ki az ügyet új közgyűlésen való tárgyalásra.

A városi tanács ennek alapján előterjeszti, hogy a mai közgyűlés az új vízmű kibővítése és az ezzel kapcsolatos ingatlanok szerzésének ügyét a nyolc nap múlva, augusztus harmincadikán tartandó rendkívüli közgyűlésre tüzze ki.

Majorossy Imre polgármester némi igazolással felolvassa ekkor az önkormányzati szabályrendelet 8. §-ának ötödik bekezdését, mely akként intézkedik, hogy községi háztartási ügyekben hozandó határozatok tárgyalásáról a bizottsági tagok nyolc nappal előbb értesítendők. E szerint jártak el eddig, de ha a miniszter a törvényt úgy magyarázza, hogy a szabályrendelet mellőzésevel ily esetekben a közgyűlésnek kell kitűznie a határidőt, hát jó. Érdemleges tárgyalásra tehát az ügy a törvényes nyolc nap tekintetbevételével augusztus 30-ára tüzessék ki ma a közgyűlés által. Jövőre majd betartják ezt a formát s az önkormányzati szabályrendelet e tárgyban leendő módosítása végett is megteszik a lépéseket a belügyminiszternél.

A közgyűlés tehát augusztus harmincadikára kitűzte a közgyűlési tárgysorozatba az új vízmű építésének tárgyalását.

Az alsó-puturla-utca kiépítési munkálataira megteremtett árlejtés tárgyában olvasta fel ezután *Oberhammer* Antal, helyettes gazdasági tanácsnok a jelentést.

A jelentés szerint a munkálatokra egy szóbeli és két írásbeli ajánlat érkezett. A szóbeli ajánlaton *Mathievics* Mátyás 30 % felülfizetést kért; az írásbeli ajánlaton szintén 6 11.640 koronáért hajlandó a munkálatokat elvégezni, a mi 23-13 % felülfizetésnek felel meg, míg *Marton* Mór 14 985 koronáért ajánlkozott a munkálatok elkészítésére. A Tanács tehát *Mathievics* Mátyás ajánlatát javasolja elfogadásra.

Hogy miért kérik felülfizetést az ajánlkozók, erre *Rauch* János azt a felvilágosítást adta, hogy az alsó munkálatok könnyebbek voltak, mint a felsők. A három részletben teljesítendő munkánál a két első résznél árleengedéssel történtek a munkálatok; de most a harmadik résznél a földelhordás s egyéb körülmények miatt nehezebb a munka. Ha azonban az előbbi árleengedéseket leszámítjuk, a mostani felülfizetés dacára sem lesz az összes munkálatok költsége nagyobb az előirányzott összköltségnél.

A közgyűlés e felvilágosítás után *Mathievics* Mátyást bizta meg a munkálatok teljesítésével.

A káptalani malom eladása volt a napirend utolsó tárgya. *Hamerli* Imre és *István* akarják a malmot megvenni. S mivel ez ügy ingatlan-elidegenítés jellegével bír, a Tanács a vízmű ügyében épen jókor leérkezett leiratból tanulva, ma arra kérte a közgyűlést, hogy nyolc napi határidőre tüzessék

ki az ügy tárgyalása a folyó hó 30-án tartandó rendkívüli közgyűlésre.

Ezt a közgyűlés jóvá is hagyván, több tárgy nem volt s egynegyed tizenegy órakor a rendkívüli közgyűlés végetért.

Hirek.

Pécs, 1901. augusztus hó 21.

A nefelejts király kisasszony.

(Mese.)

Írta: Albert bácsi.

Egyszer volt, hol nem volt, még az operenciás tengeren is túl, volt egy gyönyörű szép virágos ország.

Nagyon, de nagyon öreg királya volt a virágos országnak, hogy a világon nem emlékezett senki sem az ő születésére. Éppen hét hónappal, kilenc héttel volt több kétszáz esztendősnél, de ha meg nem halt, tán még most is él.

Akkor még csak a térdeig ért a hófehér szakáll, most már talán a földet söpri utána, mert hej, régen történt ez már.

Két gyermeke volt a királynak: egy fiú, meg egy leány. A fiút nem hívták másként, csak tulipán királyfi, a leányt meg nefelejts király kisasszonynak.

Egyszer a mezőn járt nefelejts király kisasszony s ahogy meglátta a juhász legényt, a mint nyája mellett tilinkózott, menten beleszeretett.

Azóta a nefelejts király kisasszony napokint kiment a mezőre, csak azért, hogy lássa a juhász legényt.

Egyik nap az öreg király magához hívatta leányát, a nefelejts király kisasszonyt.

— Leányom, — szólt a király, — tizenhat éves vagy, itt az ideje hát, hogy férjhez menj.

— Még ráérek, — felelte a nefelejts király kisasszony szomorúan, mert arra gondolt, hogyha nem lehet a juhász legény felesége, hát nem megy férjhez, nem hogy a gyémánt királyfihoz, de még a bocskoros drótos tóthoz sem.

— Igaz, — szólt az öreg király, — hogy ráérsz, de a mit ma meg tehetsz, ne halaszd holnapra.

— De szabad lesz-e választanom? — kérdezte a nefelejts király kisasszony.

— Szabad, leányom, — felelte a jó öreg király.

Nem telett bele három nap s annyi kérő érkezett a királyi kastélyba, hogy minden terem meglelt velők.

Voltak ott királyfiak, hercegek, grófok, bárók, bocskoros tótok, nagy kalapu rácok, és csak a jó lsten a megmondhatója, mi mindenféle legény népség.

Nefelejts király kisasszony végig nézett a sok legényen, de biz egyik sem volt olyan deli, olyan szép, mint a juhász legény, még a gyémánt királyfi sem.

— Nő édes leányom, — szólt az öreg király, — már most válaszsz a sok közül.

— Nekem egyik sem tetszik, — felelte a nefelejts király kisasszony.

— Jaj, az nem lehet, — szólt megijedve az öreg király, — ha te most nem választasz közülük, hát mind ellenségünké lesz.

— Majd teszek én arról, — felelte a nefelejts király kisasszony.

Majd a legény népség közé ment a nefelejts király kisasszony, és így szólt hozzájuk:

— Mind egyforma szépek, vitézek, bátrak vagytok, azért nem is tudok közületek választani. Ugy határozottam hát, ahhoz megyek, a ki három napon át hűségesen megőrzi a báránykaimat.

A legények beleegyeztek.

Először a gyémánt királyfi vállalkozott, hogy megőrzi a báránykakat, de akárhogy vigyázott is rájuk, esténként egygyel keve-

sebbe volt, úgy hogy a harmadik napon már három bárány hiányzott.

Magyon elrestelte magát a gyémánt királyfi s szomorúan ballagott vissza gyémántos hazájába.

Utána az arany királyfiun volt a sor, de hát ő sem tudta megőrizni azokat az ördögös báránykákat.

Az arany királyfi után az ezüst királyfi volt a soros, de ő is szakasztott úgy járt, mint a gyémánt királyfi. De úgy jártak ám mind a királyfiak, úgy a hercegek, grófok, bárók, bocskoros tótok, nagy kalapu rációk.

Hogy a kérők mind elpárologtak, nefelejs királyi kisasszony kiment a mezőre, hogy felkeresse a juhász legényt.

— Tudod-e ki vagyok én? — kérdezte a nefelejs királyi kisasszony a juhász legényt.

— Nem tudom én, de nem is vagyok rá kíváncsi, — felelte a juhász legény.

— Hát azt mondd meg: szép vagyok-e?

— Soha sem láttam még náladnál szebbet.

— Elvonnád-e feleségül? — kérdezte tovább a nefelejs királyi kisasszony.

— El bizony, — felelte a juhász legény — de meg is becsülnék ám úgy, hogy még a nefelejs királyi kisasszony is megirigyelhetné sorsodat.

— Hej, ha ez igaz lehetne, — sópánkodott a királyi kisasszony.

— Hát ha te is úgy akarod, meg én is, miért ne lehetne igaz?

— Igen ám, de nem csak kettőnkön áll ám a vásár.

— Hát?

— Édes apámnak is van beszólni valója.

— Megkérlek annak rendje, módja szerint.

— De nagy ur ám az.

— Talán csak nem juhász számadó?

— Feljebb.

— Tán az öreg gazda?

— Feljebb.

— Talán csak nem az ispán?

— Feljebb.

— A kasznár?

— Feljebb.

— Csak nem az uraság?

— Feljebb.

— Tyű, piritom adta, talán biz' a vicispán?

— Feljebb.

— A főispán talán?

— Feljebb.

— De csak nem a miniszter?

— Feljebb.

— Szent Isten, talán csak nem a király?

— Eltaláltad.

— Te volnál a nefelejs királyi kisasszony?

— Én vagyok.

— Az baj, pedig nagy baj, — szólt a juhász legény.

— Miért volna az baj, kérdé a nefelejs királyi kisasszony.

— Hát hogy nem vagy a magam fajtája.

— Az még nem nagy baj.

— Nonó, csak még baj ne legyen belőle.

Alig ért haza a nefelejs királyi kisasszony, az öreg király már tudta, hogy hol s merre járt s meg is pironkodta.

— Már hiába pironkod édes apám, — szólt a nefelejs királyi kisasszony, — máshoz biz' nem megyek, ha csak a juhász legényhez nem.

— Ahhoz pedig nem mégy, — felelte az öreg király.

— Akkor inkább meghalok, — szólt a nefelejs királyi kisasszony.

Másnapra már olyan beteg lett, hogy az öreg király egész kétségbe esett. Egyik doktor a másikkal adta kezébe a kilincset, de a királyi kisasszonyon nem segíthetett egyik sem.

Az öreg király most kihirdette az egész országban, hogy a ki meggyógyítja leányát, hát bár mit kér is jutalmul, megadja neki.

Harmadnap egy összetöporódott vén anyóka jelentkezett a királynál s erősen bizonykodta, hogy akármi baja legyen is a királykisasszonynak, egy kettőre gyógyítja.

Hogy megnézte a vén anyóka a nefelejs királyi kisasszonyt, így szólt a királyhoz:

— Ha három nap alatt nem segít felséges uram rajta, hát csináltathat a számára koporsót.

— Jaj Istenem, hiszen segítenék én rajta, ha tudnék.

— Pedig csak felséges uram segíthet rajta, — szólt a vén anyóka.

— Éu? — kérdezte a király, — hogyan?

— Ha férjhez adja.

— Hiszen adnám én, csak menne.

— Ahhoz, a kit szeret.

— A juhász legényhez?

— Ahhoz.

— Abból semmi sem lesz, — szólt a király.

— Hát ha nem adja felséges uram a juhász legényhez, — szólt a vén anyóka, — három nap múlva meghal a nefelejs királyi kisasszony.

A vén anyóka erre úgy eltűnt, mintha ott se lett volna.

Másnap egy gyors futár érkezett a királyi kastélyba azzal a hirrel, hogy egy nagy fehér sereg ellenséges szándékkal közeledik a kastély felé.

A király menten követséget küldött az ellenséges sereg elé, kérdeznék meg annak vezérét, miért támad ellenük.

Az ellenség vezére így felelt a követek kérdésére:

— Én a hó király vagyok. Hét évig el voltam átkozva s juhász legénynek varázsolva. Királyotok leánya, mint szegény juhász legényt szeretett meg, én is megszerettem őt, pedig nem tudtam, hogy király leánya. Adja királyotok hozzám feleségül a leányát s azonnal kivezetem seregemet az országból.

A követek lóhalálban vágattak vissza az öreg királyhoz, hogy elmondják neki a hó király üzenetét.

Az öreg királynak mit volt mit tenni, beleegyezett s míg újra küldött követet a hó királyhoz, ő maga leányához sietett.

— Édes atyám, — szólt a nefelejs királyi kisasszony, hogy atyját meglátta, — még két órára van vissza.

— Hát légy a juhász felesége, — szólt a király megölelve leányát.

A királyi kisasszony úgy megörült, hogy menten kiugrott az ágyából.

Ezenközben odaért a hó király s hamarosan olyan lakodalmat csaptak, hogy azóta a holdnak is félre áll a kontya.

*

Ha szót fodadtok apikának, anyikának, úgy a jövő szerdán ismét mesélek. Tehát a viszontlátásra, kis magyar véreim, pá! A jó Isten legyen velünk.

Napirend 1901. augusztus 22-én.

Naptár: csütörtök, augusztus 22. — Róm. kath.: Timót. — Prot.: Sámuel. — Görög-kel. (aug. 8.) — Zsidó: Elul 7. — Nap két 4 óra 50 perckor; nyugszik 6 óra 42 perckor. — Hold két 1 óra 13 perckor délután; nyugszik 10 óra 22 perckor este.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: szeles, hűvös idő és keleten eső várható.

Tisztviselők értekezlete a városi Tornacsarnokban d. u. 6 órakor.

Közegettségügyi bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

— (Templomszentelés.) Szabad-Szentkirályon tegnap nagy ünnepség volt. A kora hajnal, az első napsugár már ébren találta a község munkás, derék és vallásos

népét. Minden polgárt áthatotta a magasztos érzés: ma az Isten házáat avatják fel, a hová a heti munkától megtörve, Is'en elé járulhatunk, új erőt és kitartást kérve az egek hatalmas Urától. Díszbe is öltözött az áhitatos nép. Magára ölté az ünneplőst, úgy ment el a magasztos ünnepségre. A vidék intelligenciája is összejött a templomszentelésre, mit Troll Paul. Ferenc kanonok, címzetes püspök végzett. Ott volt Tormay Károly, alispán, Máthé Ödön, sásdi főszolgabíró, Horváth István, szentlőrinci főszolgabíró, Ország Lajos földbirtokos, dr. Daróczy Aladár, főispáni titkár, Balaskó János, nyug. járásbíró, Kossér János, törvészéki bíró, Csigó János, ügyvéd, Rónaky Kálmán, árvaszéki ülnök, Szántó Antal, magánzó, Schlauch Imre, építész, Szikora Ignác, Jakics Szilveszter és Ollé Fülöp, nyug. plébános, Pilisy József, táblai tisztviselő és több plébános a vidékről s még igen sokan a megyei urak közül. Annyian jöttek össze, hogy a szent beszédet nem is lehetett a templomban tartani, hanem künn a szabadban.

A beszédet Szauter Antal, görcsönyi plébános tartotta. Utána Troll Paul. Ferenc, kanonok, címzetes püspök misézett. Evangéliumkor beszédet tartott az egybegyűlt hívőkhöz, azután ismét folytatta a misét. A szertartás végeztével az intelligencia a plébániára ment, a hol díszbéd volt, a templomszentelés emlékére. Nem érdektelen a fölemlítésre, hogy ez alkalomra megjelent a község 50 év előtti plébánosa dr. Csajághy Károly gyémánt misés pap is. Reggel 8 órakor nagymisét mondott, mely után szent beszédet is tartott. Nem maradt szem szárazon, mikor elbucszott az ő régi hivatól, kikre hogy kedvesen gondol, kimutatta azzal is, hogy 400 koronáért egy alakos festett ablakot csináltatott a templom számára. Résztvenni kívánt a fölszentelés aktusában is, mely hat pap és hat papnövendék jelenlétében folyt le. A mise előtt a templomban a „Hasádnak rendületlenül“ -t énekelte a nép, a mise végén pedig az „Isten áldd meg a magyar“ hangzott föl. A vallásosság és a hazafiság ünnepe volt ez abban a megnyitott templomban, mely tanuskodik a hivek buzgóságáról és áldozatkészségéről, a mostani lelkipásztor Ujváry Géza buzgalmáról, ki öt negyed évi ott léte után már sok szépre hívta föl népének figyelmét. A templom nagyobbítás is az ő fáradozásának eredménye. Fejérváry Imre br. főispán levélben mentette ki elmaraadását, hivatalos ügyből távoznia kellett.

— (Közegettségügyi bizottsági ülés.) A város közegettségügyi bizottsága holnap (csütörtökön) délután 3 órakor a városháza közgyűlési termében ülést tart. Az ülés tárgya: a magánházak fertőtlenítési módosításainak megbeszélése lesz.

— (Esredgyakorlatok.) A pécsi 52-ik gyalogezred az ezredparancsnok, Udvarnoky cs. és kir. ezredes vezénylete alatt holnap reggel 5 órakor Sásdra gyalogol, a hol néhány napig marad. Itt találkozik a házi ezredünk a 44-es ezreddel, a melylyel néhány napig tartó ezredgyakorlatokat végez. E hó 27-én a pécsi 19-ik honvédgyalogezred Kaposvárra megy; a 8-ik honvédhuszárezred 3-ik százada ugyanekkor Ozorára, az 1-ső és 2-ik század pedig Falu- és Városhidvégre megy ezredgyakorlatokra.

— **(Eljegyzés.)** Retter Rezső, pécsi népiskolai tanító eljegyezte Pókász Amália pécsi népiskolai tanítónőt.

— **(Kisiparosok mozgalma.)** Tegnapra volt kintüve a pécsi kisiparosok értekezlete az országos nyugdíjintézet ügyében. De mert szent István napja is volt s az öngyilkos *Mayerszky* József temetése épen az értekezlet idejére esett, — az értekezlet megtartását szeptember elsejére halasztották el.

— **(Binevezés.)** Az osztrák magyar bank igazgatósága *Merkenthaler* Ádámot, a pécsi bankfiók tisztviselőjét, a pancsovai bankfiók főnökévé nevezte ki.

— **(Lépésben hajts!)** Ily feliratu táblákat szögeztek ma fel az utcasarkokra. A nálunk gyakori és eddig semmi módon meg nem akadályozható sebes hajtás meggátlása céljából szögeztette ki e táblákat a rendőrség. Azonban előre is mondhatjuk, hogy e tábláknak a falra szögezve semmi hatásuk sem lesz. Máshol nagyobb városokban, az utcasarkokon nem a falakra felszögezve, hanem a sarkokra előre kifeszítve, legtöbb helyen a sarkok gátlámpáira alkalmazva vannak e táblácskák, hogy a szembe jövő kocsisoknak feltűnjenek. Mert bizony a sebesen hajtó kocsisok nem tekintgetnek az utcasarkokra, hogy nézzék mi van oda felfüggesztve; sőt le is tagadják, hogy ők látták a sarokra felszögezett táblát, ha akár öles betűkkel van is kiírva, hogy — lépésben hajts! (S azután meg micsoda bizalmasság az, minden kucsirozó ifiurt »te» nek szólítani!?)

— **(A vármegyei legtöbb adót fizetők)** 1902. évre érvénynyel bíró névjegyzékének összeállítására, illetőleg kiigazítására és megállapítására vonatkozólag az 1886. évi XXI. t. c. 25—28. §§-ainak rendelkezéséhez képest az alispán közhírré teszi, miként a kir. adóhivatalok által beküldött adókimutatások folyó évi szeptember hó 2-ik napjától 9-ig beszárolag a vármegyei jegyzőség hivatalos helyiségében fognak közszemlére kitéteni és az azok ellen netalán szükséges felszólamlások megtehetése végett ugyancsak folyó évi szeptember hó 10-én, mint az igazoló választmány összeülése és a névjegyzék megállapítása napján, a vármegyei székház nagytermében kitéve tartatni. Felhívja ennél fogva mindazon vármegyei lakosokat, kik ezen fent kitett határidő alatt betekinthező kimutatásokban netalán hibásan vagy egyáltalán fel nem vették, de a felvételre törvényes igényt tartanak, ugyszintén azokat, kik a hivatolt törvény 26. §-ának kedvezményeit, t. i. összes egyenes államadójuk kétszeres számítását igénybe venni kívánják, miszerint a folyó évi szeptember hó 10-ik napján reggeli 9 órától 12-ig, s délután 3 órától 5-ig Pécsen, a vármegyei székház nagytermében tartandó nyilvános ülések tartama alatt az igazoló választmány előtt szóval, vagy írásban jelentkezni és jogosultságukat kellő okmányokkal igazolni el ne mulasztják, mert a ki nem jelentkezett, vagy jogosultságát igazolni nem tudja, az adó kétszeres számításának kedvezményétől ezen alkalommal elesik. A legtöbb adót fizetőknek az igazoló választmány által folyó évi szeptember hó 10-én egyként megállapítandó névjegyzéke — betekinthezés és az ellen az állandó bíráló választmányhoz az alább érintett határidő alatt — beadható felebbezéseknek benyújtása céljából folyó évi szeptember hó 15-től 29-ig beszárolag leendő a vármegyei székház hirdető tábláján kifüggesztve s egyszersmind az egyes községeknek is közszemlére való kitétel végett megküldve.

— **(Huszonöt éves találkozó.)** A főreáliskolának ezeltől huszonöt évvel érettségi-

zett tanulói folyó hó huszonhatodikán találkozóira gyűlnek össze. A találkozó a Royal-kávéházban jönnek össze d. e. 8—9 óra között a találkozóra, melynek programja a következő: Hálaadó istentisztelet a találkozás napján d. e. 10 órakor a Szent-Ferencrendiek templomában. Tartja *Rosmanics* Károly Timót. A hálaadó istentisztelet után tisztelgés az állami főreáliskolában, *Dischka* Győző igazgatónál és a többi tanároknál. Ezután ebéd egy közös megállapodás szerinti szállodában. Netaláni újabb találkozás megállapítása. Hogy a találkozás emlékének látható jelképe is legyen, közös lefényképezés. A délutánból esetleg rendelkezésre álló idő a város nevezetességeinek (főleg a székesegyház) megtekintésére fordítatik. Este 9 órakor társasvacsora közös megállapodás szerinti helyen, melyre a volt tanárok is meghívotnak. A találkozó névsora: Bajor József, Ertl József, Fritsch György, Lenkei Jónás, Hirt Antal, Hirt György, Lederer Gábor, Löbl Lipót, dr. Mayer Lajos, Nowotarszky Miksa, Nöbl Illés, Pálos Adolf, Rozmanics Timót, Siptár Lajos, Stern Tóbiás, Tárnok Márton, dr. Tróber Aladár és Winkler Márton. — Meghaltak: Becskovszky Béla, Bogyó Béla, Hermann Vince, Kállia Lajos, Nyers Lajos, Peschits Károly, Schneeweisz Ferenc, Stern Rezső és Tóth Károly.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 20-án reggel 6 órakor a tettyei vizeletében 960, az ellentartóban 485 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 980 köbméternek találtatott. Folyó hó 21-én reggel 6 órakor a tettyei vizeletében 745, az ellentartóban 375 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 977 köbméternek találtatott. A magán vizvesztések a mai nap folyamán lezártak.

— **(Ingyen szállítás.)** A magyar-horvát tengeri gőzhajózási részvénytársaság a vele létrejött szerződés 14. § a értelmében köteles a m. kir. tengerészeti hatóság felhívására magyar ipari termékekből mintaküldeményeket minden szerződéses járatán díjmentesen szállítani. Ezen díjmentesen szállítandó mintaküldemények súlya hajónként rendszerint 1 q nál nagyobb nem lehet. Bővebbet a pécsi kereskedelmi és iparkamaránál.

— **(Tisztviselői betegsegélyző-egylet.)** Bereghy Endre kir. telekkönyvvezető értesíti az érdeklődőket, hogy a folyó évi augusztus 18-ra a városi tornacsarnokba a Magyar köztisztviselők betegsegélyző egylete érdekében összehívott, de meg nem tartott értekezlet folyó évi augusztus hó 22-én (csütörtökön) délután 6 órakor a városháza közgyűlési termében fog megtartatni, melyre a nevezett kezdeményező köztisztviselő kartársait ez uton is meg hívja.

— **(Katona-szökevények.)** Tegnap katonai őrzékek cirkáltak a külvárosokban. Két katona-szökevényt kerestek. Mindkettő a pécsi 19-ik honvédegyezredtől szökött meg. Az egyik rezervista volt, a kit most folyó gyakorlatra hívtak be s a ki úgy látszik, haza szökött egy kis szent Istvánnapi friss kalácsért a családjához. Az ezred egyik közlegénye a másik, a kinek nem izlik a katona kenyér s ezért szökött meg. A szökevények még eddig nem kerültek kézre.

— **(Elvesztett óra.)** Tegnap elvesztett a sétatérten a Király-utcában a Hattyu-épületig terjedő utvonalon egy thula-ezüst dupla-fedelű óra, kettős arany láncsal, melyen két zszusu függött. A becsületes megtaláló adja át a rendőrségnek.

— **(Baleset.)** Vidus Ferenc döbröközi lakos állítólag tőköt lopni járt, miközben lezuhant egy mély utba, a tőkkel teli zsák reá zuhant, úgy hogy veszélyes sérüléseket szenvedett. Miután annak gyanuja forgott fenn, hogy talán valaki lelökte, a szolgabíró kihallgatta, a ki ezen gyanut csakhamar eloszlatta, mert szerinte részeg fővel a sötétben esett le a mélységbe. Állapota nem életveszélyes.

— **(Vaddisznók a Mecseken.)** A hegybiztos jelentést tett a rendőrfőkapitánynak, hogy a Mecseken ismét garázdálkodnak a vaddisznók. Így nyárutóján rendszeresen be szoktak jönni a falánk állatok az erdőből a vetésekre, különösen a kukoricásba s ott pusztítanak. Most főképen a gyükisi dűlőben gyakori a megjelenésük. Egyelőre az ottani földbirtokosokkal karöltve lesbe állnak a hegyőrök, hogy egy-két sortűzzel elriaszassák a hivatlan vendégeket.

— **(Ménlovak szemléje.)** Állami megvétele felajánlott ménlovak szemléje Pécsen szeptember huszadikán, Kaposváron szeptember 18-án és Szegzárdon szeptember 22-én fog megtartatni.

— **(Uj anyakönyvvezető.)** A belügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Tolna vármegyében a hűgyészi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesé *Schaad* Vilmos segédjegyzőt nevezte ki és őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Temetés.)** *Majerszky* Józsefet, az öngyilkos művirágkereskedőt, tegnap délután félöt órakor temették el Király-utca 36. szám alatti lakásáról. A temetésen a pécsi önkéntes tűzoltó-egyesület, a Zsolnaygyári tűzoltók, a Zsolnaygyári tűzoltózenekar és a veterán-egyesület testületileg vett részt. Négylovas gyász-kocsi vitte ki a koporsót, melyre az önkéntes tűzoltó-egyesület díszes koszorút helyezett, a tűzoltózenekar gyászinduló mellett a budai-külvárosi temetőbe, hová nagy néptömeg kísérette kiutolsó útjára a most már örök pihenést talált, sokat szenvedett embert.

— **(Főhadnagy csendőrszuro-nyok közt.)** A nádudvari csendőrök egy honvédőhadnagyot kísérték a debreceni 3-ik honvédezered parancsnokságához, a kit mint katonaszökevényt fogtak el Kabán. Az elfogott főhadnagy neve *Cseke* Sándor, a nagykanizsai 20-ik honvédezered főhadnagya s egy héttel ezelőtt távozott el ezredétől. A fiatal tisztnek szerelmi regénye volt és így magyarázza az elbujdosást. *Cseke* Sándort *Fűspök* József ezredes, az ezred parancsnok is különös szeretetével tüntette ki és szívesen vette, ha gyakran járt házához, hol el-elszórakozott leányával. *Cseke* főhadnagy addig járt az ezredes házához, míg a fiatalok megszerették egymást s a főhadnagy egy napon az ezredestől megkérte leánya kezét. Az ezredes odairgerte a leány kezét s a fiatalok csakhamar jegyet váltottak. A nagy boldogság azonban egyszer csak kettészakadt. *Cseke* Sándor főhadnagynak rövid időre az eljegyzés után apró kis csomagot hozott a posta. A kis csomagban pedig arany karikagyűrű volt, menyasszonyának jegygyűrűje, a mit visszaküldött neki. Ez a körülmény annyira lesújtotta a szerencsétlen főhadnagyot, hogy nyomban kiment a

vasuti állomáshoz s elutazott Nagykanizsáról. Midőn Cseke napokig sem jelentkezett, megindították ellene az eljárást s mint katonai szökevényt kerestették, mig nem most a nádudvari csendőrök elfogták.

— **(Elveszett pénztárca.)** Vasárnap elveszett egy pirosbőr pénztárca. Tartalma volt hat darab tizforintos és névjegyek. A becsületes megtaláló kéri, adja át a m. kir. csendőrségen, hol illő jutalomban fog részesülni.

— **(Athelyezés.)** Az igazságügyminiszter Rihmer Aladár, siklósi kir. járásbírósi aljegyzőt, a pécsi kir. törvényszékhez helyezte át.

— **(Megszurt csendőr.)** Kunszt Lajos szolgálégy, ki tavasszal került katonasorba, az utóbbi időben Mohácson szolgált, a hol azonban léha viselete miatt sehol sem tartott ki, mert rendszerint elkergették. Így történt ez a múlt héten is. Ebbeli bánatában az elmúlt vasárnap egy mohácsi korcsmában mulatott s az utcán a járó-kelőket inzultálta. Ezt meglátva Borbás János csendőr, öt rendre intette, mire azt Kunszt késsel anynyira megszurta, hogy csak a véletlennek köszörhette életét. A szurás felette halálos lett volna, ha egy centiméterrel alább ejtetik.

— **(Vidéki hírlapiridalom.)** Miskolcon dr. Kovács József felelős szerkesztése mellett és Hubert János szerkesztésében »Miskolci Napló« cím alatt szeptember elsejével politikai napilap fog megindulni.

— **(Fényképfelvételek a nagy hadgyakorlatokról.)** Zelesny Károly, cs. és kir. udvari fényképész, engedélyt nyert a negyedik hadtest parancsnokságától, hogy a nagyhadgyakorlatok területén fényképfelvételeket eszközölhet. Zelesny e célra egy gyorsfényképező gépet hozatott, a legmodernebb technika szerint készítve s azzal fog felvételeket eszközölni a nagyhadgyakorlatokról.

— **(Lovas a járdán.)** A Király-utcán, a Kazinczy-utcától egész a Mór utcáig eddig keramittal volt földve a kocsit. Azonban nagyon sokat kellett javítani s most kiaszfaltózzák. Persze így a közlekedés arra megakadt s valószínűleg még egypár napig szünetel. Ez jelezve is van mind a városházánál, mind a lyceumnál künn, az utca szélén keresztül tett póznával. Nem is járnak arra kocsik, csak ha azon a részen kívül kell a kocsiknak megállniok. Hanem tegnap mégis akadt azon a részen is egy lovasnak dolga, bár másfelé is mehetett volna, az igaz, egy kis kerülővel. De hát ilyenkor azt meg kell tenni. És épen, a mikor a legtöbb nép járt arra, akkor lovagolt el ott egy huszárönkéntes. Persze lenn az uton nem mehetett, hát fölment minden teketória nélkül a járdára, a hol a közönség helye és nem a lovasé. Egész megbotránkozást és ijedelmet okozott ott az ugráló, táncoló lovával. Előbb fölment a Vasváry féltre, azután meg, hogy a ló sehogysem akart ott menni, átlovagolt a másik féltre és ott ment odább a járdán. Hát bizony ez olyan dolog, a mit el nem hallgathatunk. Ott járni a gyalogjárón, a hol a közönség helye, nem engedhető meg és megrovandó. Annak az önkéntes urnak a király-utcán levő Jeszenszky házban volt dolga, mert ott tartja a lovát. Hát bizony elkerülhetett volna a Percel-utcán és a Lyceum-utcán jöhetett volna föl. Nem vesztett volna olyan sokat. Hanem ilyenkor nincs ott hatósági közeg, a ki figyelmeztette volna a lovast,

hogy a járdán lóval menni nem szabad. Jó volna máskor jobban vigyázni ott és nem megengedni azt, hogy a nép ijedelmeire a járdán végig táncoltasson egy huszár, a ki talán még gyönyörét találja benne.

— **(Pusztai tűz.)** E hónap 15 én a pusztalalomi határban tüzet jelentettek a csendőr őrzésnek. Ugy mondták, lángokban áll a pusztán, a mi csak van. Az őrzés odasietett a helyszínre, hanem szerencsére a tűz még sem volt olyan nagy, mint a milyennek jelentették. A kazal állott lángokban. Annak füstje szállott föl a magasba. A kazal bükkönyös zabból állott. Innen a tűz áterjedt a mellette levő 620 kéve zsupszalmára. A tűz ugyszólván hirtelen ütött ki, mert csak akkor vették észre, a mikor már a lángok magasra fölcaptak. Szerencsére csendes idő volt, még gyenge szellő is alig lobogtatta meg a lángokat. Hanem oltságára még sem lehetett gondolni, mert nem volt víz a kéznél. Mire aztán odaszállították hordókban a vizet, oltásról már szó sem lehetett, mert az egész kazal és 620 kéve merő lángtengerben állott. Egy szép, egységes láng volt az. A kár kerek 12099 korona 20 fillér, azonban biztosítva volt és így a tulajdonosnak, Gross Antal üszögi földbirtokosnak a kár megtérül. A tüzet 19 én délután 6 órára tudták eloltani, úgy, hogy az már veszélyes ne legyen. Nyomban megindították a vizsgálatot, hogy miből keletkezhetett a tűz. És e vizsgálat során kiderült, hogy nem gyújtogatás okozta, mint a hogy gondolták, hanem az, hogy nedvesen hordták össze a kazalt és magától, a nagy nyomás következtében gyuladt ki.

— **(Tolvaj asszony.)** A csendőrség a rovott előéletéről ismert Szalinka Julianna, baracskai illetőségű asszonyt elfogta, mert Szivér István és Zsebe János, siklósi lakosoktól 50 K. értékű fehérműt lopott. A tolvaj asszonyt átadták a bíróságnak.

— **(Elhunyt kántortanító.)** Kecskés József, kaposvári róm. kath. kántor, életének 61-ik évében elhunyt. Kecskés 28 éven át volt kántor Kaposváron, mely állását buzgó kötelességtudással töltötte be. Halálát özvegye, gyermekei, unokái és széleskörű rokonsága gyászolják.

— **(A magyarországi hadtestek gyakorlatai.)** A Magyarországon álmásoszó hadtestek idején hadgyakorlatainak programja a következő: *A budapesti 4. hadtest*, mely a 31. és 32. gyalogsági hadosztályokból áll, augusztus 23 től 27-ig szabad dandár-gyakorlatot, augusztus 28 től szeptember 4-ig szabad hadosztálygyakorlatot tart. És pedig a 31. gyalogos hadosztály Toronár, Döbrököz és Igal között, a 32. gyalogos hadosztály Mágocs, Kurd és N. Kajdacs között. *Szeptember 12—17-ig a hadtest résztvesz a délmagyarországi nagy hadgyakorlaton.* — A 14. és 33. gyalogos hadosztályból álló 5. hadtest (Pozsony) augusztus 20-ig szabad dandár-gyakorlatot, augusztus 21—27-ig szabad hadosztálygyakorlatot tart. És pedig a 14. gyalogos hadosztály Nóráp, Nagygyár, Tevel, N. Ganna között. Szeptember 2—7-ig ez utóbbi hadosztály résztvesz a *Veszprém mellett tartandó gyakorlaton*, míg a 33. gyalogos hadosztály szeptember 5—11-ig szabad gyakorlatot tart Nyerges-Ujfalú és Baina között. Szeptember 12—14-ig lesznek a hadtest gyakorlatok. (Hadosztály hadosztály ellen.) — A 6. hadtest (Kassa), mely a 15. és 27. gyalogos hadosztályból áll, augusztus 26—31-ig szabad dandár-gyakorlatot, szeptember 1—11-ig pedig szabad hadosztálygyakorlatot tart. A 15. gyalogos hadosztály Vadna, Putnok és Rimaszombat között, a 27. hadosztály Pelsőc és

Tornalja között gyakorlatozik. Szeptember 12—14-ig hadtestgyakorlat lesz Tornalja, Rimaszombat és Bánréve között. — A temesvári 7. hadtest augusztus 26-tól szeptember 1-ig dandár-gyakorlatot, szeptember 2—10-ig hadosztálygyakorlatot tart. A hadtest gyakorlata szeptember 12—14-ike között lesz a Román-Bogsántól nyugatra eső vidéken. — A 12. hadtest (Nagy Szeben), mely a 16. és 35. gyalogos hadosztályokból áll, szeptember 1—5-ig dandár-gyakorlatot tart. A hadtestgyakorlat szeptember 13—14-ig Szamosujvár, Deés és Retteg között lesz. — A zágrábi 13. hadtest, mely a 7. és 36. gyalogos hadosztályból áll, augusztus 19—25-ig dandár-gyakorlatot, augusztus 26-tól szeptember 4-ig hadosztálygyakorlatot tart és pedig Kutjevo és Pozsega között. *A 13. hadtest szeptember 12—17-ig résztvesz a délnyugati Magyarországon tartandó nagy gyakorlaton.*

— **(Újrendszerű és föltülmulhatatlan távcső.)** Schönwald Imre pécsi ötvös és optikus üzletében néhány nap óta egy új rendszerű távcső látható, mely kitűnő működésében minden eddigi messzelátót föltülmul. A kép, melyet mutat, bámulatoson tiszta, legyőzi a legnagyobb messzeséget úgy, hogy a távolság e távcső előtt egyszerűen elenyészik. Nincs semmi szinezés, a mi a többi távcsöveknél sokszor oly zavarólag hat és azonkívül a legpontosabban szabályozható, beigazítható, sőt a legnagyobb könnyűséggel tisztítható is. Ez új optikai találmány, mely minden eddigit föltülmul, nem csak messzelátóul, hanem színházi látcsőül is a legnagyobb élvezettel használható, mert súlya kicsiny és nem nagyobb mint egy kisebb fajta színházi látcső, mégis a táborban, tengeren és általában a szabadban sok ezer méterre, szinte beláthatatlan messzeségre elhat és nemcsak tiszta képet ad, de a tárgyakat egész közelünkbe varázsolja. Nem úlozunk, a midőn azt mondjuk, hogy a turista csak e távcső segítségével élvezheti igazán a kirándulás örömeit és a természet bájait. Az új készülék neve: Pentaprisma Binocle, a melynek különös sajátága még az is, hogy mindegyik üveg különbözőképpen — tehát a szem erősségi, vagy gyengeségi foka szerint is kiállítható, a mi megbecsülhetetlen előny. A kik ily Pentaprisma Binocle-t beszerettek, nem győzik eléggé magasztalni és másoknak is ajánlani. Egyesek valóságos köszönő levelet intéznek érte Schönwald Imréhez, a kinél ez új találmány a legolcsóbban beszerezhető.

Idegenek Pécsen.

— Augusztus hó 19. és 20. —

Aranyhajószálló. Barabás Béla országgyűlési képviselő és családja, Budapest. — Brunner Kálmán, utazó. Szeged.

Vadember-szálló. Gerhardt János, utazó. Sopron. — Beretzky Miklós, pénzügyőri biztos, Székesfehérvár. — Laimann Gyula, hadnagy, Budafok.

Mátyás-király-szálló. Keller József, joghallgató és nővére. Dunaföldvár. — Schwartz Adolf, hivatalnok. Ada. — Mayer Oszkár, tart. hadnagy. Budapest. — Sánta Antal, tart. hadnagy, Budapest. — Szalay Ágost, tart. hadnagy, Budapest. — Kohn József, bérlet. Godisc. — Kovács György, vasuti tisztviselő, Fiume. — Haklik Teréz, Verőce. — Josziph Róza, revelő. Lakhely. — Szamek Péter, Dombóvár. — Kardos Antal, Eszék.

Nádor-szálló. Dudás József, tanár, Nagy-Bittse. — Wempfner N., magánzó, Simontornya. — Lutács Ferenc, plébános, Somogyvár.

Művészet, irodalom

○ **A török hódoltság Magyarországon.** Szomorú korszak, gyászosemlékű évek azok, melyek ezt a nevet viselik. Ez a név hosszú, szomorú időszakot jelent a magyar nemzet történetében, mely a mily szomorú, épen olyan hősi. Erről a korról szól a Nagy Képes Világtörténet 130. füzeté. A 12 kötetes

nagy munka szerkesztője dr. Marcali Henrik, egyetemi tanár. Egy-egy kötet ára díszes félbőr-kötésben 16 korona; füzetenként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

○ **A fókák násza.** *Brehmnek*, az „Állatok világa” című rendkívül érdekes művében, amelynek magyar kiadásából a 32-ik füzet most jelent meg, a fókákról igen megkapó leírás olvasható. Az állatok világa a Légrády Testvérek kiadásában kerül a könyvpiacra. Egy-egy füzet ára 80 fillér. A mű első kötete már megjelent s díszes kötésben kapható.

Törvénykezés.

§ **Megszűnt csődök.** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság közhírré teszi, hogy *Igert Ödön* siklósi lakos ellen nyitott csődöt megszüntette. — A szegvárdi kir. törvényszék mint csődbíróság közhírré teszi, hogy *Gottlieb Jakab* szegvárdi kereskedő ellen elrendelt csődöt a tömeg felosztása folytán megszüntette.

§ **Gondnokság alá helyezések.** A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Bóra István* berkesdi lakost és *Hofekker Erazmusné* szül. *Frits Monika* házágyi lakost elmebaj miatt gondnokság alá helyezte. A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Hanny Ödön* 20 éves r. kath. vallású, volt pécsi lakost elmebaj miatt gondnokság alá helyezte attól az időponttól kezdve, melyben nagykorúvá fog válni, vagyis 1904. okt. 7 ik napjától kezdve. A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Tóth Gábor*, gombai lakos, *Bogdán Józsefné* görgetegi lakos, *Mucsics Balázné*, szül. *Mavrin Margit*, mura-kereszturi lakos és *Katona János*, dombóli lakos gondnokság alá lettek helyezve.

Tanügy.

(**Beiratások a pécsi jogakadémián.**) A helybeli jogliceumon az idei tanévre a beiratkozások szeptember 1 én veszik kezdetüket és egész 8-ig bezárólag tartanak naponként délelőtt 10—12 óráig. A jelentkezések a tanároknál 15 ig tartanak, ezentúl a felvétel csak külön engedéllyel történik. Azok, a kik először lépnek az intézetbe, helyesen kitöltött származási ívvel és okmányaikkal felszerelve jelentkezhetnek csak a beíratásra. — A kik tandíj elengedéseért folyamodnak, azok kérvényüket kellőleg felszerelve a beíratkozásnál nyújtják át az igazgatónak. A folyamodványt a tanári karhoz kell címezni.

(**A kath. tanítók országos bizottsága** holnap csütörtökön tartja nagygyűlését Budapesten dr. *Hornig Károly* báró, veszprémi püspök elnöke alatt. A nagygyűlésen *Döbrössy Alajos* tb. kanonok, a pécsi püspöki tanítóképző igazgatója, értekezést fog felolvasni a kat. tanítóképzők reformjáról.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel felkérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Közgazdaság.

□ **A megrendelések gyűjtéséről szóló törvény kijátszása.** A megrendelések gyűjtéséről szóló törvényt bátran el lehet nevezni a kivételezések és kijátszások törvényének. Előre látható volt, hogy a törvény ama pontja, amely megengedi, hogy előzetes meghívó levél birtokában levő vigécek megrendelések felvétele végett a magántogyasztókat is felkereshetik, egy olyan nyitva feledezt hátsó ajtó lesz, melyen át a törvény kijátszók büntetlenül menekülnek. Csábos ígéretekkel, különösen halatlan olcsósággal való kecsegtetéssel nem is nehéz számos fogyasztót a készen eleje tett meghívólevél aláírására rábírní, hiszen — gondolja az illető — ez a levél őt még nem kötelezi, miért ne tekinthetné meg tehát a bőszavú vigéc által bemutatandó árukat. A vége természetesen az, hogy a fogyasztó nemcsak megnézi a mintákat, hanem megrendeléseket is tesz, mert hát sajnálkozik a »derék« ügynőknél, a ki a meghívó-levél alapján egyenesen csak ő hozzá zárandokolt el Bécsből vagy Budapestről, hogy az olcsó áruforrás előnyeiben részesítse. Csakhogy aztán az élelmes ügynök, ha már egyszer egyetlen meghívás alapján ellátogatott hozzánk, bizony felkeresi itt azokat a fogyasztókat is, a kik nem irtak alá ilyen meghívó-levelet; legtöbbször bátran megteheti, mert a községnek nincsenek közegei, a kik az ügynököt lépten-nyomon ellenőrizték; a falvakban a községi bíró arat, a jegyző csépeletet, a kisbíró alszik, hát vajjon ki ügyelne arra, hogy a községbe érkezett idegen ur mit művel, kiket miért látogat meg. Különösen a fővárosi nagy szabóiparosok máris a körlevelek özönével árasztották el az országot, melyek mindenike mellé kész meghívólevél va. csatolva s kérelem aziránt, hogy ezt szíveskedjék címzett aláírni s a cég nála megjelölt képviselőjének átadni. Az iparhatóságoknak persze jogukban, sőt kötelességükben állana a meghívó-levelekre vadászás megállítására, de ezt bájosan teheti, mert a postán érkező zárt leveleket nincs joguk felbontani és különben sem érnek rá arra, hogy a kéz alatt folyó efféle manipulációk útját elvágják. A járási főszolgabíró sok község iparhatósága s mindenikben nem lehet jelen, sőt a saját lakóhelyén sem gyakorolhat a magán családi körbe behatoló ellenőrzést.

TÁVIRATOK.

— **Verekedés és párbaj.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A tegnapi budapesti löversenyen *Löwenstein* Nándor, csemegekereskedő és *Törley* József, pezsgőgyáros, kik régi haragosai egymásnak, összeverekedtek. *Löwenstein kétszer arcúváta Törleyt.* A botránynak a rendőrség vetett véget. *Törley* nyomban provokáltatta *Löwenstein*et. A pistoly-párbaj ma délelőtt volt; háromszori golyóváltással, öt-öt lépés avánszszal. Sebesülés nem történt.

— **Párbajokért elítélt képviselő.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A budapesti törvényszék *Dienes Márton*, orsz. képviselőt, az „Egyetértés” szerkesztőjét a *Bajthay* Ferencsel vívott párbajért egy havi; a *Holló* Lajossal vívott párbajért kétheti államfogházra ítélte. *Dienes* a törvényszéktől összbüntetés kiszabását kérte s ezt ma a törvényszék **negyvennapos államfogházban** állapította meg.

— **Elszakadt vonat.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Pénteken délután a Kassáról Olerberge induló 8 ik

számu vonat a tihanyi alagutná kettészakadt. Baj nem történt. Kassáról mozdony ment, mely a vonatot kitolta az alagutból.

— **Árpavásár Miskolcon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A miskolci negyedik árpavásárt ma reggel megnyitották. **Összesen ötszázhatvan waggon árpát** jelentettek be eladásra. Külföldi vevők teljesen hiányoznak. Budapestről is kevesen jelentek meg.

— **Meszlényi Lajos meghalt.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Meszlényi Lajos* képviselő Székesfehérvárott meghalt. A részvét általános.

Meszlényi Lajos, a csákvári kerület függetlenségi Kossuth-párti képviselője, született 1853-ban Kőszegen. Volt Fejérmegye tiszteletbeli aljegyzője, szolgabírája s a fejérmegyei függetlenségi párt szervezője. 1881—1892. években a bodajki kerületet képviselte. A boszniai hadjáratban kitüntetést kapott. A Háznaplóbizottságának is tagja volt.

Meszlényi Lajos halálának közvetlen oka szívbénaulás volt. A holttest beszentelése holnap délután öt órakor lesz a székesfehérvári gyászházban. A holttestet a velencei családi sirbojtba szállítják.

— **A Szent István-díj nyertese.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Budapesten tegnap volt a nyári löversenyek legnagyobb napja. A Szt. István-díj 80.000 kor. nyertese *Lederer* lovag 4 éves *Ritka II*-je. Második *Facon*, harmadik *Mindegy* lett. Totalizátor 10:16.

— **Leégett város.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Saint-Louisból írják: *Marie Galanta*-szigeten *Bourgburg* városát tegnap a tüzvész teljesen elpusztította.

— **Az orosz cár francia földön.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Miklós* cár szeptember 17-én érkezik Dünkirchenbe és az napon az északi francia hajóraj fölött szemlét tart. Innen a cár Compiègnebe utazik, hol a cárnéval találkozik. — Szeptember 19 én Rheims mellett katonai szemle lesz, mire a hadgyakorlatokon vesz részt. Szept. 19., vagy 20-án a cári pár elutazik. Páris és Franciaország nagyobb városainak látogatásáról egyelőre nincs szó.

— **Orvosok vándorgyűlése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bártára a magyar orvosok és természetvizsgálók vándorgyűlésére tegnap érkeztek meg a vendégek. Reggel érkezett *Berzeviczy* Albert a gyűlés elnöke; *Gullner* Gyula államtitkár és *Chyzer* Kornél, kiket a főispán és polgarmester fogadtak. A gyűlésre 300 tag érkezett. — Este ismerkedési estély volt. Több mint 80 előadást jelentettek be a gyűlésre.

— **Török-francia konfliktus.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A szultán a francia rakpart konfliktusban az általa már engedélyezett megállapodásokat nem akarja helybenhagyni. A francia nagykövet elutazásával fenyegetőzik.

— **Uj vashid a Vágon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Liptó-Szt. Miklósról írják: A város mellett, a Vágon új vashid épül 78.000 kor. költséggel, a melyet Liptó-megye kölcsönből fedez és e célra rendkívüli közgyűlést fog egybehívni.

— **Mentők a szent István napi körmeneten.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Budavárban tartott Szent István-

napi körmenethez a mentők is kivonultak. Hat mentő teljesített ott szolgálatot s öt bal-esetnél segédkeztek. Valamennyi ájulás volt s az első segélyben kellett csak részesíteni őket. A mentők az ünnepség végeig künn voltak.

— **Idegenek a fővárosban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A szent Istvánnapi nemzeti ünnepre tegnapelőtt is sokan érkeztek a fővárosba. Így a keleti-pályaudvaron 12 468, a nyugati pályaudvaron 8957 és a déli vaspálya állomásán 1584 ember jött a fővárosba. A Dunagőzhajózási Társaság hajóin 743 vidéki érkezett Budapestre. Ezekből a számadatokból kitűnik, hogy a tavalyi Szent István napjára több ezer emberrel jött több a fővárosba, mind az idén.

— **Razzia a keleti pályaudvaron.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Tegnapelőtt este a keleti pályaudvaron Budapesten Pavlik Ferenc rendőrfelügyelő razziát tartott s elfogott 26 foglalkozás nélküli embert. Valamennyit a toloncházba szállították. Egy-részüket eltoloncolják, a többit lakás és foglalkozás keresésére utasítják.

— **Betörések.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Toma Márton Orczy-ut 24. szám alatti lakásába Budapesten tegnap délután betörték s onnan több ruhadarabot elloptak. A rendőrség nyomozza az álkulcsos betörőket. — Tegnap este Kovács Gyula asztalos segédet éppen akkor csípték el, a mikor Haudlicska Anna kocsoru-utca 8. szám alatti lakásába be akart törni. Letartóztatták.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-étől.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:03	11:10
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:13	3:36	11:44
(B.-Szt.-Lőrinczről indul				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:50)				
B.-Sellyére érk.	6:04	10:34	4:59	
Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:34	5:01	1:34
(Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15, szv. 4:47				
(Báttaszék felé sz. v. 3:19 tv. sz. sz. 2:30)				
Uj-Dombóvárról ind. 10:04 2:32 5:21 2:56				
Budapestre k. p. u. é. 1:25 8:00 8:36 8:20				
	Sz. v.	V. v.	Sz. v.	
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé 3:03 8:28 6:47				
B.-Szt.-Lőrincz 3:36 9:06 7:26				
Szigetvár	4:42	13	9:04	
Kaposvárra indul V. v. 5:15 V. v. 11:10.				
érkezik » 8:21 » 2:49				
Barcs	5:14	10:56	9:00	
N.-Kanizsa	1:26	11:52		
Bécs	9:35	8:50		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:42	12:30	4:23	8:35
Úszógh érk.	6:08	12:43	4:37	8:58
Villány	6:48	1:29	5:24	9:38
Mohács felé sz. v. 7:06 szv. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05				
Mohács érk. 7:50 11:35 2:39 10:49				
Villány ind.	6:53	1:34	5:29	9:43
Eszék	8:07	2:45	6:45	11:01

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán pénteken és vasárnap indul előtte való este 10 óra, fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2:00

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 9:55

Mohács-Budapesti vonal; naponként Mohácsról indul p. 11 órakor, Budapestre érkezik éjjel 1 ó. 20 éjjel.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF

Hirdetések.

Tekintettel a közelgő őszi idényre, van szerencsém a nagyérdemű hölgyközönséget értesíteni, hogy

Kalapok és tollak

festését úgy átalakítását olcsó árért elvállalom.

Izléses tiszta munkáért kezeskedem.

Tisztelettel

Veledics Lina.

Iskola kalapok nagy választékban.

Király-utca 2.

(Nagy tőzsdével szemben.)

Csinos, tágas üzlet-helyiség

a város közepén, előnyös feltételek mellett azonnal kiadó.

Üzlet-megnyitás!

A nagyérdemű közönség becses tudomására hozom, hogy *Baranya-Szt-Lőrincsen, a Vasuti-utczában 250. számú házban*

uj kályhás-üzletet

nyitottam, hol mindenkor készen *uj cserép-kályhák* kaphatók. Megrendelésre készítek *öt szögletű és nyolcz szögletű kályhákat, kandalókat és takaréktűzhelyeket* is.

Továbbá mindenkor ellátalak használatban lévő *kályhák, kandalók, takaréktűzhelyek javítását* vagy azoknak átrakását is. A kitűnő jó munkám után igen olcsó árakat számítok, miért is üzletemet a nagyérdemű közönség szives pártfogásába ajánlva, maradok

kész szolgáljuk

GINZER BALINT,
agyagkályha-készítő.

Zongorázni tanít

és a jövő iskolai évre családja körében *kosztos tanulókat* is fogad valamint *bázi-tanítónak, felolvasónak, magántitkárnak, levelező- és könyvelőnek* úgy *kereskedelmi és biztosítási képviselőnek*, nemkülönben *bárgondnoknak* is tisztelettel ajánlkozik

Grosch Károly

nyug. tanító

Pécs, Arpád-utca 23. sz. a.

Finom csemege-szőlő

kapható kilónként 50 fillérért **JANKOVITS HUGONÁL** Pécs, Vásár-tér 6. sz.

Szülők figyelmébe!

Az új **iskolai évad** kezdete alkalmával bátorkodom dúsan felszerelt

fiu és gyermek ruha-raktáramat

nagybecsű figyelmébe ajánlani.

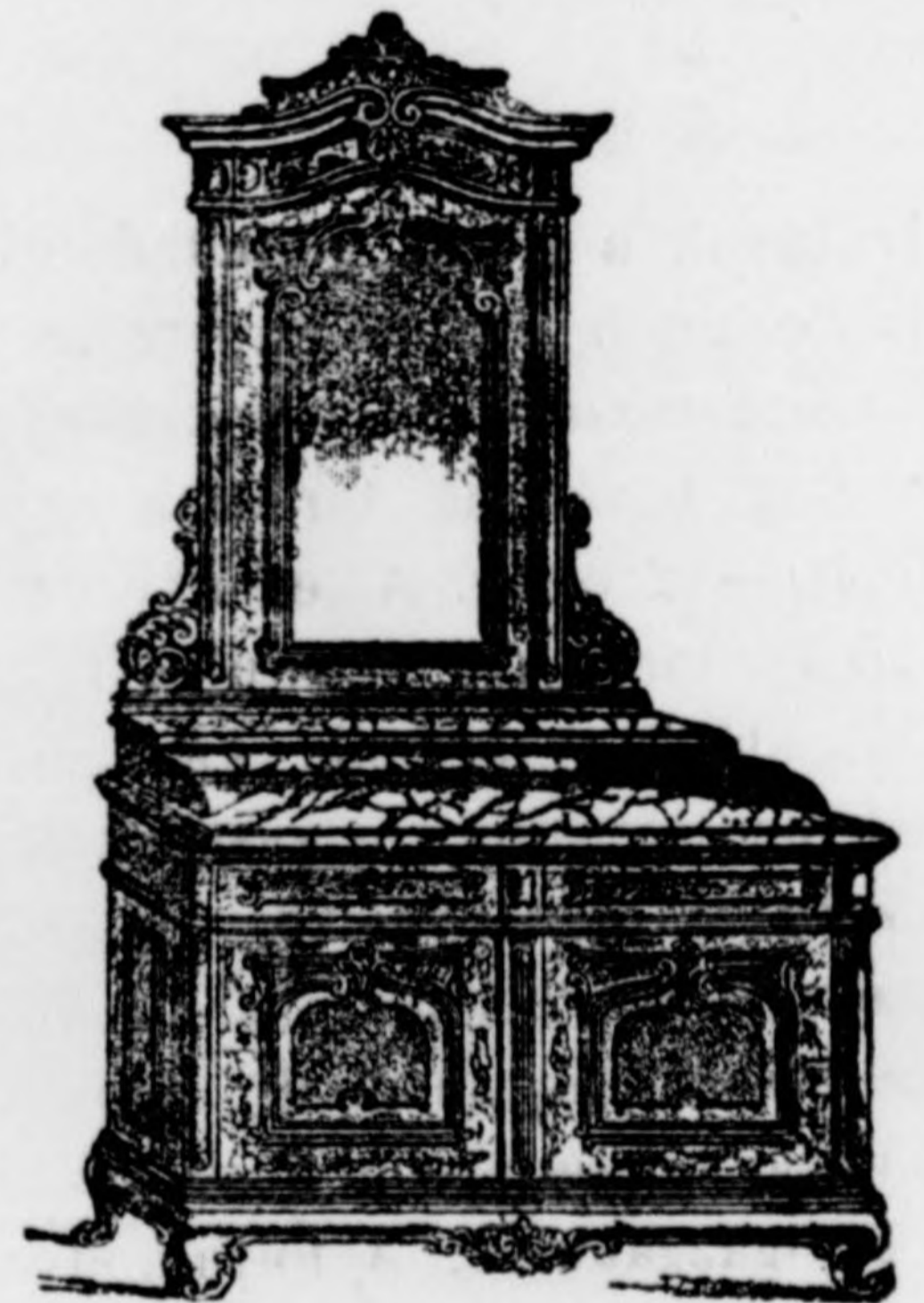
A nálam vásárolt ruhákért **olcsóságuk** mellett **tartóosságukért** kezeskedem.

Minden előforduló **javítást, tisztítást, vasalás az iskola éven belül díjazás nélkül végeztetem.**

Becsés megrendeléseiket kéri kitűnő tisztelettel

Klein Sándor

férfi-, fiu- és gyermekruha-raktár.
Pécs, Széchenyi-tér 7.

ZSOLNAY IMRE

BUTOR-

raktára
és műhelyei

PÉCS,

Ferenciek-utca 11. szám.